

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Οἱ Εἰκοσιτέσσαρες Οἴκοι εἰς τὴν Νοητὴν Κλίμακα, τὸν Τίμιον Σταυρόν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάπτων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

᾿Ωτρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θεῖα σου ἀνυψώσει. Ἀλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῆ χάριτι. Τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Εἶθ' οὕτω τοὺς ἐπομένους εἰκοσιτέσσαρες Οἴκους.

ΣΤΑΣΙΣ Α'.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν, ἀοράτως κυκλοῦσι Σταυρόν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ (ἐκ γ') [Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου]· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καὶ ἴστανται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, οἰκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Χαῖρε, ξύλον ζωομύριστον, καὶ θαυμάτων θησαυρέ· χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θεῖον· χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατὴρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως· χαῖρε, λαμπτὴρ τῆς

ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἐλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ θαρσαλέως· Τό παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερέστατόν μου τῆ σπουδῆ φαίνεται· ζητοῦσα γοῦν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω·

Ἀλληλούϊα.

Γνώσιν ἄγνωστον πρόην ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε· πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημεῖον· χαῖρε, ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε, θησαυρὸς ἐν τῇ γῆ φθόνῳ κρυπτόμενος· χαῖρε, ὁ φανεὶς ἐν τοῖς ἄστροις τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρέ· χαῖρε, κλῖμαξ ὑψοστήρικτε προοραθεῖσά ποτε.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον· χαῖρε, πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρὲ ἀπορούντων προστάτα· χαῖρε, στερρὲ εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Εὐλου, ἐπιδέδεικται τότε, πρὸς πίστωσιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἄφωνόν τε καὶ νεκρὰν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ἐχουσα ἡ Ἑλένη τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δέ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρόν, ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον· χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· χαῖρε, ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχείμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα ὡσπερ θῦμα τὸν Χριστόν· χαῖρε, κλῆμα, βότρυν πέπειρον, φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις· χαῖρε, ὅτι τὰς κάρας τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς πίστεως γνώρισμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐλογία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Ζῆλον ἔνδοθεν θεῖον, ἡ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως τὸν ἐν γῆ κρυπτόμενον Σταυρόν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἄνακτι· ὃν ὑψωσε· καὶ βλέπων τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη·

Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Β'.

Ἡλιόμορφος ὤφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀστέρα θεωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἴτιον, ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀυγὴ νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἄδου ἢ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς· χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθαγιάζεις τὰς ψυχάς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκήρυκτον κλέος· χαῖρε, τῶν

ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρέ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος· χαῖρε, Πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις·

Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Εὐλον θεωρήσαντες πάντες, τῇ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτό, δι' αὐτοῦ τροποῦμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ψαύοντες τὸν ἄψαυστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Ἦδε φῶς οὐρανόθεν Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀστέρων, ἐν ᾧ καὶ νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Εὐλον φανερῶσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα.

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας· χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φάλαγγας· χαῖρε, φλόξ καθάπερ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε, σκῆπτρον ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ πιστοῦ· χαῖρε, τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων· χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ Χριστοφόροι σκιρτῶσι· χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖοι θρηνοῦσι.

Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

Κλιμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἐγένετο, τοὺς πάντας ἀνάγων ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῖς χοροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Λάμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν, ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν Ἴαδι ἐφώτισας τοὺς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ Ἰαδοῦ τὴν αὐγὴν μὴ ἐνέγκαντές σου, ὡς νεκροὶ πεπτώκασιν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες νῦν ὀρῶντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι·

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων· χαῖρε, παράκλησις τῶν πενθούντων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ Ἰαδοῦ ἢ κένωσις· χαῖρε, Παραδείσου τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις.

Χαῖρε, ῥάβδος ἢ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατόν· χαῖρε, αὐθις ἢ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε, ἔμψυχον Ξύλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία· χαῖρε, εὖοσμον ῥόδον, εὖσεβῶν εὐωδία.

Χαῖρε, τροφή πεινῶντων ἐν πνεύματι· χαῖρε, σφραγίς, ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε, Σταυρέ, μυστηρίων ἢ θύρα· χαῖρε, ἐξ οὗ ῥεῖθρα χέονται θεῖα.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως τὸ πολύμοχθον γένος λυτρώσασθαι ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδόθης ὡς ῥάβδος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου, Σταυρέ, τὴν δυναστείαν κράζων·

Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Νόμον ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ Θεόπτη δοὺς πάλαι, Σταυρῷ ἐθέλοντι προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρῶντες, ἅπαντες νῦν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων· χαῖρε, κατάπτωσις κοσμολάτρων.

Χαῖρε, Ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μοναζόντων τὸ θεῖον ἐντρύφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῆ.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία· χαῖρε, τῆς πολιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε, βροτῶν παιόντων κατάκρισις.

Χαῖρε, Σταυρέ, ὀρφανῶν ἀντιλήπτορ· χαῖρε, Σταυρέ, πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

Εένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιώμεν, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Ολος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ φανεὶς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν καταδεξάμενος, ἐζώωσε τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Χαῖρε, Σταυρέ, τῆς εἰρήνης ὄπλον· χαῖρε, βαλβὶς τῶν ὁδοιπορούντων.

Χαῖρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα· χαῖρε, ἀπολλυμένων μωρία καὶ σύντριμμα.

Χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον καὶ ζωηφόρον φυτόν· χαῖρε, ἄνθος, ὅπερ ἤνθησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῆ σὺν τοῖς ἄνω· χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω.

Χαῖρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράκισται· χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται.

Χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλβος· χαῖρε, πιστῶν μυριώνυμον εὐχος.

Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φάλαγξ, καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἠσχύνθη, προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν παρὰ πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ δὲ ἀναβλύζοντα ἰάματα τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Ρεύματα συνεστάλη λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου Χριστὲ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τό, Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας· ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος.

Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἢ ἄγνοια· χαῖρε, μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε, ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας· χαῖρε, τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῖς πᾶσι σεβάσμιε· χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.

Χαῖρε, Σταυρέ, ἱατρὲ τῶν νοσοῦντων· χαῖρε, ἀεὶ βοηθὲ τῶν βοῶντων·

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ, κατήλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα καθ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων·

Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Δ'.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρὲ ζωηφόρε, ἀπόρθητον καὶ θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατασκευάσας σε Ποιητής, τάνυσι τὰς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα· καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει·

Χαῖρε, ἡ βᾶσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τὸ νῆκος τῆς κληρουχίας.

Χαῖρε, Ἀμαλήκ νοητὸν ὁ τροπούμενος· χαῖρε, Ἰακὼβ ταῖς χερσὶ προτυπούμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιάτας σκιάς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνάς.

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας· χαῖρε, ὁ τὸν φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἄγγελοις ἠνώθημεν· χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ κατηυγάσθημεν.

Χαῖρε, σὲ γὰρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες· χαῖρε, σοὶ γὰρ προσφωνοῦμεν, βοῶντες·

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Υμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέλων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐγκωμίων πληθὺν καὶ γὰρ ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρὲ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυρὸς ὁ ζωοδώρητος οὗτος· τὸ γὰρ ἄϋλον δέδεκται φῶς, καὶ πρὸς γνῶσιν θεῖαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοῖ δὲ νῦν ὑψούμενος τὸ νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα·

Χαῖρε, φωστήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖρε, ἀστήρ τὸν κόσμον αὐγάζων.

Χαῖρε, ἀστραπή χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα· χαῖρε, ἡ βροντὴ τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας Ὁρθοδόξων τοὺς χορούς· χαῖρε, ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, οὗπερ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖρε, οὗπερ ἡ χάρις πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν· χαῖρε, παθῶν ὁ κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη· χαῖρε, δι' οὗ πᾶς ὁ κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις, τὰς χεῖρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ, καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλλουσι τὸν ὕμνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυχον Κυρίου σε Εὐλὸν· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεὶς ἐν σαρκί ὁ δεσπόζων τῶν δυνάμεων, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοὶ ταῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, νοητὴ ῥομφαία· χαῖρε, Ἁγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρε, τοῦ Χριστοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε, κάλλος καὶ διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, κράτος καὶ ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος· χαῖρε, τῆς σωτηρίας εὐτυχέστατος ὄρμος.

Χαῖρε, παιδρὸν ἀπάντων ἀγλάϊσμα· χαῖρε, υἱὸν τῆς Ἄγαρ φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία.

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Ωπανύμνητον Εὐλὸν, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον (ἐκ γ') [Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου]· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιτάς, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

(καὶ πάλιν τὸ εἰρημένον Κοντάκιον)

Ωτρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θεῖα σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῇ χάριτι. Τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.